

Nieuwsbrief

van de Interkerkelijke Gemeente

Guardamar del Segura "De Hoeksteen"

*Een warme kerkelijke gemeente voor Nederlandse en Vlaamse
bewoners en toeristen aan de Costa Blanca*

Adres kerkzaal: Residential Bella Mare, Calle Austria 11,
Urbanizatie Campomar - Guardamar del Segura



Kerkdiensten: elke zondag, aanvang 11.00 uur

Predikant: Gerry de Vries

Inhoud

<i>Van de redactie</i>	3
<i>Mededelingen van de kerkenraad</i>	4
<i>Beste gemeente,</i>	4
<i>Collecte-opbrengsten en het aantal kerkgangers</i>	5
<i>Van de predikant</i>	6
<i>Ter overdenking</i>	7
<i>Weet u</i>	8
<i>Pastoraat</i>	8
<i>Verjaardagen</i>	9
<i>Aktiviteiten</i>	9
<i>De cantorij</i>	9
<i>Inspiratie-bijeenkomsten</i>	10
<i>Reanimatielessen: 12, 13 en 17 maart</i>	10
<i>De pen is doorgegeven aan</i>	11
<i>Stichting Vrienden van Haïti,</i>	12
<i>Geïnteresseerd?</i>	13
<i>Toelichting op onderstaan stuk</i>	14
<i>Mijn moeder</i>	14
<i>Voor het loket</i>	16
<i>Wie, Wat, Waar?</i>	19

Van de redactie



Ik wil iets met u delen uit ons persoonlijke leven.

Al een hele tijd heeft mijn man Henk het verlangen om definitief in Spanje te gaan wonen. Ik had dat verlangen niet en zag overal beren op de weg. We zijn nu eenmaal niet meer zo piepjong en wat gebeurt er als een van beiden ziek wordt, naar een verpleeghuis moet, of erger nog, overlijdt. Al je in Spanje gaat wonen zonder een thuisbasis in Nederland, dan doe je wel een hele grote stap, die je niet meer terug kunt draaien. Maar... ook mij liet het niet meer los en dan ga je op internet zitten kijken naar huizen. Het voordeel van Spanje is dat de huizen daar veel goedkoper zijn. Maar dat was niet het enige argument. Het weer, de rust, de kerk - en dat speelde een hele grote rol - allemaal voordelen die maken dat je het ook van een andere kant gaat bekijken.

Toch hebben we eerst wijsheid gevraagd aan God. Gevraagd of het verstandig was en of onze plannen goed waren. Van Hem ontvang je geen briefje uit de hemel, dat weten we, maar het feit dat we er steeds meer vrede mee kregen was voor ons **toen** het teken dat ook dat in orde was. Gelukkig waren we ook zo verstandig om ons goed in te lezen, er met anderen over te praten en van diverse mensen kregen we te horen waarom we al niet veel langer geleden waren weggegaan. Ook zij begrepen ons.

Maar.... begin februari zijn we enkele dagen naar Spanje gegaan. We hadden wat huizen uitgezocht om te bekijken en we hadden een gesprek aangevraagd met een betrouwbare gestor, ons aanbevolen door enkele mensen uit de kerk. Tijdens dat gesprek bleek dat we het toch verkeerd hadden ingeschat. Als je de zeventig bent gepasseerd, kun je geen aanvullende ziektekostenverzekering meer aanvragen. Je komt dan in ziekenhuizen en bij dokters terecht die je niet zelf kunt uitkiezen, je krijgt geen tolk, die moet je zelf meenemen. En mocht je vanwege je leeftijd iets gaan mankeren, dan wil je echt niet weten waar je dan terecht komt. **NOU, DAT WAS EEN DOMPER!**

Ons is aangeraden om voor lange tijd te gaan huren en ons huis in Nederland aan te houden. We houden dan onze eigen ziektekostenverzekering en kunnen altijd op thuis terugvallen als het echt niet meer gaat. Eerst teleurgesteld, maar later dankbaar dat we ons door iemand hadden laten voorlichten die echt het beste met ons voor had. En omdat we dit ook als een teken van onze God beschouwden, duurde de teleurstelling niet lang. Waar zijn we voor bewaard gebleven? We weten dat nu nog niet, misschien wel nooit, maar op deze manier hebben we er een enorme rust door gekregen.

Anneke en Henk Nijhof

De kopij voor de maand april moet vóór 20 maart bij mij binnen zijn, anders wordt het doorgeschoven naar de volgende maand. redactie@iggds.nl

Mededelingen van de kerkenraad



Beste gemeente,

Het is februari en we mogen nog steeds genieten van zomerse temperaturen. De winter in Spanje is voorbij en ik denk dat de meeste mensen dat niet erg vinden. Dat we geen echte winter hebben gehad was ook te merken tijdens de bloesemtocht, want de meeste amandelbomen waren al uitgebloeid. Maar dat werd weer goedgemaakt met de prachtige perzikbloesem, die niet onder doet voor de



amandelbloesem. En wat hebben we een fijne dag gehad met elkaar! Wat is het waardevol om zo als gemeente een dag met

elkaar op te trekken. Elkaar op een andere manier te leren kennen en genieten van de natuur, van Gods schepping.

De dag na de bloesemtocht was de jaarlijkse ledenvergadering en ook daar kunnen we goed op terugkijken. Anneke Nijhof is verkozen als ouderling/scriba en ook via deze weg wil ik Anneke hiermee van harte feliciteren. Anneke, welkom in het team van de kerkenraad. We bidden je Gods zegen toe bij de taak die voor je ligt.

We hebben inmiddels afscheid genomen van Rob en Marga Quispel en we hebben opnieuw Gerry de Vries mogen verwelkomen. Gerry zal dit keer DV vijf maanden onze gemeente dienen. Het is voor het eerst dat we zo'n lange periode achtereen dezelfde predikant hebben. Het is soms lastig om de planning goed rond te krijgen en we zijn dankbaar dat Gerry deze extra maanden wil invullen. Gerry, we zijn blij je weer in ons midden te hebben en we wensen je Gods zegen toe op je werk en een goede tijd toe.

Fred van den Heuvel,
voorzitter



Collecte-opbrengsten en het aantal kerkgangers

vanaf 22 december 2019 tot en met 9 februari 2020.

De eerste collecte is voor de kerk (kosten pastorie, auto, kerkzaal etc.).

De tweede collecte is voor de diaconie (ondersteuning van enkele Spaanse gezinnen en diverse charitatieve doelen en projecten).

	aanwezig	1 ^e collecte	2 ^e collecte
22 december:	40	€ 64,00	€ 58,07
25 december:	42	€ 103,00	€ 77,90
29 december:	34	€ 111,08	€ 53,19
5 januari 2020:	47	€ 160,25	€ 70,91
12 januari:	47	€ 122,76	€ 80,37
19 januari:	42	€ 86,80	€ 72,01
26 januari:	52	€ 123,74	€ 82,98
2 februari:	48	€ 93,02	€ 73,60
9 februari:	63	€ 155,80	€ 137,60*

*2^e collecte: Avondmaalscollecte, bestemd voor projecten in Ethiopië, waaronder theologische opleidingen.

Het aantal kerkgangers is in 2019 met ongeveer 10% gestegen ten opzichte van de twee voorgaande jaren. In 2019 waren het er 2310 (in 2018: 2116 en in 2017: 2165).

Bernhard de Vries,
kerkrentmeester



Van de predikant

Vanuit de pastorie in Rojasles wil ik u toch enigszins op de hoogte houden van het reilen en zeilen vanuit dit tijdelijk huis. Het huis werd netjes en op orde aangetroffen. Al snel was ik weer gewend aan het klimaat hier en het ritme van de dagindeling die toch anders verloopt dan in Nederland. De eerste veertien dagen hield mijn zus mij gezelschap, we mochten samen een goede tijd beleven.

Inmiddels, op moment van dit schrijven, ben ik drie weken hier en heb alweer drie diensten mogen verzorgen, heb bezoek ontvangen en bezoeken gedaan. Heel fijn om opnieuw in jullie midden te mogen werken. Voorts genieten van de mooie natuur, het weer en natuurlijk van de ontmoetingen. In de ontmoeting van mens tot mens ligt een grote vreugde. Ik beleef dit alles als een groot voorrecht. Naast de diensten komen we met een groep gemeenteleden samen op de woensdagmiddag van twaalf tot plus minus één uur in de kerkzaal. Momenteel bestuderen we de Joodse feesten en wat fijn dat we de laatste keer zelfs met vijftien mensen samen kwamen. We mogen ons ook verheugen op een goede opkomst op zondagmorgen. Redenen om dankbaar voor te zijn.

Het thema van de eerste dienst was: "Met hart en ziel", en zo wil ik erin staan: met hart en ziel in jullie midden, met hart en ziel werken voor de grote Opdrachtgever: onze God en zo dienstbaar zijn in de gemeente.

Vanaf volgende week zullen de kerkenraad en ik ons buigen over gemeenteopbouw en dit n.a.v. het boek "Goede wijn" van Jan Hendriks. Rondom dit boek hopen we een aantal keren als kerkenraad samen te komen en er mogelijk onze winst mee te doen richting de gemeente.

Hartelijk dank voor de goede, hartelijke ontvangst door kerkenraad en u als gemeente.

U bent, na een belletje, altijd welkom voor een bezoekje in de pastorie. Mocht u behoefte hebben aan een gesprek, schroom dan niet mij te bellen of aan te spreken!

Shalom!

Gerry de Vries



Ter overdenking

Gebed

Onderstaand een gebed van Franciscus van Assisi. Een gebed om elke morgen mee te starten. Een gebed voor vrede en om tot zegen te zijn!

Gebed voor vrede

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat heerst,
laat mij vergeven wie mij beledigde,
laat mij verzoenen wie in onmin leven,
laat mij geloof brengen aan wie twijfelt,
laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt,
laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt,
laat mij licht brengen aan wie in duisternis is,
laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd zijn.

Laat mij niet zoeken getroost te worden, maar te troosten,
niet begrepen te worden, maar te begrijpen,
niet bemind te worden, maar te beminnen.
Want het is toch door te geven, dat men ontvangt
door te verliezen, dat men vindt
door te vergeven, dat men vergiffenis ervaart
door te sterven, dat men verrijst tot het eeuwige leven.
Amen.



Weet u.....

dat er elke **EERSTE** zondag van de maand, na de eredienst, gelegenheid is om met vragen, suggesties of andere zaken bij de leden van de kerkenraad langs te gaan? Zij blijven dan speciaal in de kerkzaal achter om u te woord te staan.

Pastoraat

Beste broeders en zusters,

Het gaat niet al te best met Liny Vandongen. Na haar val, enkele maanden geleden, was haar arm gebroken. Deze is nog altijd niet hersteld, integendeel, na een operatie heeft Liny geen gevoel meer in haar vingers. Maandag 2 maart is er in het hospitaal in Groningen een afspraak met vier artsen om te bekijken wat er nog mogelijk is. Er zal waarschijnlijk een nieuwe operatie volgen. Ook Ton, haar man, is onder doktersbehandeling. Hij heeft waarschijnlijk een nieuwe heup nodig. Laten we voor hen beiden bidden, dat alles goed mag verlopen en er herstel komt.



Beter nieuws is er van Heleen Mooi (Van Dongen). Zij herstelt voorspoedig van de heupoperatie en is al goed ter been.

Indien er iemand is die behoefte heeft aan een luisterend oor en of gesprek, aarzel niet om contact te nemen met onze predikant Gerry de Vries. Dit kan telefonisch of persoonlijk.

Als U weet dat er zieke broeders of zusters zijn, aarzel dan niet om contact met mij op te nemen, zodat we hulp kunnen bieden waar nodig is.

Hartelijke groeten,
Jos Vanhoutte

Verjaardagen

3 maart	Bertus Hendrikse
10 maart	Carla Maas
12 maart	Gijs van de Kolk
13 maart	Ella Broere
21 maart	Fred van den Heuvel
24 maart	Heide Schenkenberg
25 maart	Bert Verbist
26 maart	Lijdia van Brummen



Allen een gezellige verjaardag toegewenst en Gods zegen voor het nieuwe jaar.

Aktiviteiten

De cantorië

Beste gemeenteleden en gasten van onze kerk "De Hoeksteen",

Iedere woensdag van 11.00 tot 12.00 uur studeren wij liederen in die wij in de zondagse erediensten na de prediking gaan zingen.

Onze cantorië bestaat dan ook altijd uit leden die op dat moment aanwezig zijn. Of u nu eenmaal of meerdere malen mee kunt zingen, u bent hiervoor van harte uitgenodigd om op deze manier een bijdrage te leveren aan de zondagse eredienst.

Ons motto is dan ook: **KUN JE NOG ZINGEN, ZING DAN MEE.**

Tot ziens op onze eerstvolgende woensdagmorgen.

Uw cantor Bram de Smidt.



Inspiratie-bijeenkomsten

Elke woensdagochtend om 12.00 uur in de kerkzaal. Onder leiding van de predikant worden er verschillende onderwerpen/bijbelgedeeltes behandeld. U bent van harte welkom om mee te denken en om mee te praten!



Wandelen met elkaar

Elke donderdagochtend om 10.00 uur;
verzamelen bij de Consum in Rojales, achter de BP-pomp.

Reanimatielessen: 12, 13 en 17 maart

Deze worden gegeven door Martha Wever in het Centro Cultural y Social, 1e verdieping, naast het gemeentehuis van ROJALES.

12 maart is bedoeld als herhalingsles voor hen die de cursus al eens eerder gevolgd hebben.

13 en 17 maart zijn bedoeld voor nieuwkomers.

Deze lessen duren 1 uur, van 11-12 uur

Prijs: € 5.00 pp

Inschrijvingsformulieren in de kerk of per e-mail vóór 4 maart.
Deelnemers krijgen begin maart per e-mail de nodige informatie.

De pen is doorgegeven aan...

Gijs van de Kolk

Mijn naam is Gijs van de Kolk en sinds twee jaar maak ik deel uit van de kerkenraad van de Nederlandse gemeente "De Hoeksteen" in Guardamar del Segura in Spanje.

Dit doe ik met veel genoegen, dienstbaar zijn in het Koninkrijk van onze Schepper.

In 1969 ben ik gehuwd met Gretha van Vulpen en wij hebben 5 kinderen, 2 jongens en 3 meisjes.

Ook hebben we 6 kleinkinderen, 2 jongens en 4 meisjes.

In Nederland wonen wij op de Veluwe in de mooie plaats Garderen en in Spanje in Rojasles.

In 1969 zijn we ook met een transportbedrijf begonnen. Dat was hard werken de eerste jaren, maar geleidelijk aan groeide het bedrijf.

In 1980 hebben we in Harderwijk een nieuw bedrijfspand laten bouwen en zijn met ons bedrijf daar naar toe verhuisd.

Begonnen met 1 vrachtauto groeide het bedrijf in de loop van de jaren uit naar een hele vloot vrachtauto's en daarnaast hadden we ook een op- en overslagbedrijf.

Daar kwamen andere activiteiten bij zoals dienstverlening op het gebied van alle douane werkzaamheden: documenten maken voor in- en export en op- en overslag van douanegoederen.

In 1991 hebben we van deze bedrijven afscheid genomen.

Enkele jaren later hebben we een ander bedrijf opgezet voor handel en verwerking van kunststof restproducten .

Hier maken we kunststof tegels van voor vloeistofdichte vloeren. Dit is een uniek product.

Aan dit bedrijf zijn we nog steeds verbonden.

Bij dit alles hebben we ook veel ontwikkelingshulp in Ethiopië mogen doen en zijn daar nog volop bij betrokken.

We mogen terug zien op een boeiend leven.

Gijs van de Kolk



Stichting Vrienden van Haïti,

*voorheen Stichting Vrienden van Haïti Nederland,
Westvoorne.*

Op 16 Februari mochten wij ons 10 Jarig Jubileum vieren, dankzij jullie die ons al die jaren financieel en emotioneel hebben ondersteund. Daar zijn we blij mee en trots op.

Onze Stichting (haar verjaardagen gaan altijd ook gepaard met een verdriet), is ontstaan uit een enorme aardbeving waarbij zoveel Haïtianen zwaar getroffen zijn. Een land wat nog steeds het armste land van het westelijk halfrond is.

Zo ook dit 10-jarig jubileum.

Als Haïti in het nieuws komt is dit helaas nog steeds met berichten over armoede, geweld, corruptie en weinig verandering. Echter ten aanzien van dat laatste weten wij beter.

Stichting Vrienden van Haïti Nederland heeft de afgelopen 10 jaar heel veel verandering gezien en geholpen om grote verschillen voor kleine en grote mensen te realiseren.

Wat voor ons misschien klein lijkt is voor hen een wereld van verschil, het verschil tussen ellende, ontmoediging en hoop voor de toekomst.

En dat willen we vieren op deze mooie Jubileumdag, wat we hebben bereikt, dankzij jullie en dankzij het harde werken en de samenwerking tussen Stichting Vrienden van Haïti Nederland en de verschillende projecten in Haïti met de Haïtiaanse bevolking.

- We hebben een basisschool gebouwd met 9 lokalen waar kinderen weer naar school konden nadat de oude school verwoest was door de aardbeving;
- leerkrachten en hoofd van de school nieuwe werkmogelijkheden geboden;
- we hebben er drie toiletten laten aanleggen;
- de school heeft banken, tafels en klasseboeken gekregen;
- er is voor drinkwater gezorgd op het schoolterrein;
- we hebben 25 huisjes geplaatst voor moeders, die nog steeds in tenten of golfplaten hutjes woonden met hun kinderen;
- er zijn vijf toiletten gekomen;
- tuintjes aangelegd voor eigen voorziening en verkoop van groente en fruit;
- een waterpomp geplaatst;



Nieuwsbrief "De Hoeksteen" jaargang 2
no. 9 – maart 2020

- 100 kuikens gekocht en aan gezinnen gegeven voor opgroei en verkoop.
- 60 legkippen voor eieren aangeschaft voor gezinnen voor eigen gebruik en verkoop;
- een klein trainingscentrum geplaatst voor training over tuinbouw en ondersteuning voor tuinbouw door middel van vier jaarlijkse trainingen, maar ook het aanbieden van zaden en jonge planten voor een opstart.

Dank aan alle donateurs, dus ook jullie gefeliciteerd!
Vergeet ons niet, wij gaan graag nog een tijdje door om samen met jullie een klein en toch heel groot verschil te maken.

Ria van der Linde, namens het bestuur; Stichting Vrienden van Haïti Nederland

NL89 RABO 0105 1897 15

Geïnteresseerd?

Op vrijdag 14 februari woonden wij een presentatie bij van een brochure

Zeven redenen om voor Israël te kiezen En te strijden tegen antisemitisme

We leven in een tijd dat antisemitisme steeds brutaler de kop op steekt. Waarom is in onze dagen het antisemitisme gevaarlijker dan ooit? Deels omdat het geraffineerd verpakt wordt, deels omdat bij steeds meer mensen de noodzakelijke kennis ontbreekt om de anti-Joodse argumenten te doorzien en te weerleggen. Zo wordt antisemitisme tegenwoordig vaak als antizionisme gebracht. Dit boekje wil je mondig maken, motiveren en van duidelijke argumenten voorzien om belangstelling, begrip en liefde voor het Joodse volk vast te houden en achter Israël te staan.



Ds. Dick Langhenkel werkte vijftien jaar als legerpredikant. Daarvoor was hij gemeentepredikant in Wilnis, Haarlem en Elburg. Ook stond hij - samen met o.a. Henk Binnendijk - aan de wieg van de mannenbeweging in Nederland. Hij heeft diverse boeken geschreven en was bestuurslid van het Evangelisch Werkverband.

genaamd: "Zeven redenen om voor Israël te kiezen en te strijden tegen

antisemitisme". Het boekje bevat 27 bladzijden en is zeer makkelijk te lezen.

Het is geschreven door ds. Dick Langhenkel en is uitgegeven door Christenen voor Israël. In deze brochure wil hij u mondig maken, motiveren en van duidelijke argumenten voorzien om achter Israël te staan. We leven in een tijd dat antisemitisme steeds brutaler de kop opsteekt. Waarom is in onze dagen het antisemitisme gevaarlijker dan ooit? Deels omdat het raffineerd verpakt wordt, deels omdat bij steeds meer mensen de noodzakelijke kennis ontbreekt om anti-

Joodse argumenten te doorzien en te weerleggen.

Wij nemen een aantal van deze brochures mee naar Spanje. Ben u geïnteresseerd, dan kunt u deze bij ons aanschaffen. Kosten € 3,-- per stuk.

Anneke Nijhof

Toelichting op onderstaand artikel

In de vorige Nieuwsbrief meldde ik dat ik in het maartnummer iets over mijn moeder zou vertellen. Maar nadat ik daarna het stukje van de redactie had geschreven, voelde ik mij enigszins bezwaard om ook nog iets over mijn moeder te publiceren. Het is niet mijn bedoeling om mezelf voor het voetlicht te brengen, in tegendeel. Maar omdat ik het nu eenmaal heb beloofd, waag ik het er toch maar op.

Mijn moeder

Mijn moeder was – in mijn ogen althans – een bijzondere vrouw. Geboren in 1911 in een arbeidersgezin met acht kinderen, had ze al heel jong - als één na oudste – het verlangen om journaliste te worden en dan naar Zuid-Afrika te gaan. Ook de Zuid-Afrikaanse taal had een grote plaats in haar hart. Haar twee oudste zusters vonden dat ze het maar hoog in haar bol had en staken daar de gek mee.

Maar ach, in de jaren twintig/dertig was dat voor een kind uit een arbeidersgezin gewoon geen optie, laat staan als meisje. Er moest brood op de plank komen en mijn moeder moest na de lagere school gewoon in een dienstje.

Toch keerde het tij en op twintigjarige leeftijd kon ze als kindermeisje gaan werken in een welgesteld gezin met drie kinderen. Eerst in Heemstede, later in Bilthoven.

Ze had het hier heel erg naar haar zin, maar ze had het niet altijd makkelijk omdat het gezin geen kerkelijke achtergrond had. Echter, ze hadden mijn grootouders moeten beloven dat ze mijn moeder in ieder geval de catechisatie en de meisjesvereniging lieten bezoeken. Toch werd daar regelmatig de hand mee gelicht, want het werk ging voor en was mijn moeder nog niet klaar – wat altijd aan mevrouw of aan de kinderen lag - dan ging ze maar later weg. Daardoor kwam ze voor de zoveelste keer weer niet op tijd. En wat had ze daar een enorme hekel aan.

Nadat ze mijn vader heeft leren kennen en ze getrouwd zijn in januari 1940, gingen ze wonen in Den Helder en brak 5 maanden later de oorlog uit. Begin '43, - mijn twee oudste broers waren inmiddels geboren - werd mijn vader, die schipper was, opgepakt door de Duitsers omdat ze als bemanning van de Duitsers goederen hadden gestolen. Mijn vader en de machinist namen de schuld op zich en ze kregen zes jaar dwangarbeid opgelegd in een tuchthuis in Duitsland. Mijn moeder moest van de Duitsers van Den Helder verhuizen naar Ermelo en ging daar bij een tante in huis wonen. Niet wetende of mijn vader nog leefde, heeft ze eten uit haar eigen mond gespaard om toch maar wat te hebben, mocht mijn vader terugkomen. Ze is zelfs in de hongerwinter van 1944, die bovendien extreem koud was, op een fiets met houten banden met twee van haar zusters op hongertocht geweest naar Groningen.

Wonder boven wonder kwam mijn vader onverwachts in mei tijdens de bevrijdingsfeesten terug in Ermelo. WAT EEN FEEST voor mijn moeder, maar mijn broertjes moesten niets hebben van die vreemde vent.

Eenmaal terug in Den Helder werd mijn vader gerehabiliteerd en werd hij weer als schipper te werk gesteld.

Daarna werd ikzelf geboren en na mij volgden nog twee broertjes. Zoals bijna iedereen hadden wij het niet breed en was er altijd geldgebrek. Een gezin met vijf kinderen bracht veel werk met zich mee. Er was geen wasmachine, alles moest in het begin gewoon op de hand. Kleding was er bijna niet en mijn moeder zat avond aan avond oude kleding van familie uit elkaar te halen en daar kleding voor ons van te maken, zelfs tot diep in de nacht. Ook kwam er een breimachine en ik weet mij het geluid nog te herinneren dat daarbij klonk. Niets werd weggegooid, alles werd weer hersteld en kousen werden gestopt tot het echt niet meer kon. Zelfs mijn vader stopte sokken als hij thuis was, want hij was door de week altijd van huis. Mijn moeder heeft ons grotendeels alleen op moeten voeden. Maar kwam hij op vrijdagavond thuis, dan was het feest! Niet altijd lag hij dan weer met zijn schip in de haven van Den Helder. Vaak lag hij nog in Middelburg of Rotterdam en dan kwam hij - om geld uit te sparen - liftend naar huis en maandagochtend om zes uur vertrok hij weer.

Waarom ik dit alles zo vertel? Bij al het werk wat zij had te doen, bleef de drang tot schrijven. Haar enige uitje in de maand was de vrouwenvereniging en mijn moeder heeft daar heel veel voor geschreven. Verhalen, gedichten en voor de Oranjevereniging heeft zij zelfs een keer een toneelstuk geschreven. Haar fantasie was groot en toch kan ik mij niet herinneren dat zij ons zelf verhaaltjes uit haar hoofd vertelde. Dat had ik blijkbaar van haar geërfd. Zij vertelde mij later dat ze boven aan de trap stond te luisteren hoe ik mijn twee jongere broertjes de mooiste dingen op de mouw speldde en hele verhalen fantiseerde.

Toen wij kinderen rond de zestiger jaren grotendeels op eigen benen stonden en een paar ervan al de deur uit waren, kreeg ze wat meer tijd en is ze een cursus Nederlands gaan volgen om de taal beter te beheersen. Er was inmiddels een wasmachine, ze had één keer per week hulp, er was iemand die voor haar naaide en daardoor werd -zelfs tegen het einde van de nacht - de pen weer ter hand genomen en begon ze echt een boek te schrijven. Als mijn vader 's morgens vroeg wakker werd was haar plekje naast hem heel vaak leeg en zat zij beneden. Ze kon de drang tot schrijven niet laten en dit resulteerde er in dat er in 1967 voor het eerst een boek verscheen, uitgegeven door uitgeverij Kok-Kampen.



mijn ouders

Wat een triomf! Niemand van haar familie had ze dit verteld. Maar toen ze later - ze had al haar zussen een exemplaar gegeven - vroeg hoe ze het vonden, werd er heel positief op gereageerd. Alleen - en dat gebeurt vaak - gingen ze, nadat ze het verteld had, zichzelf met de personen uit het boek

personifiëren. Die gedachtes kreeg ze er bij hen bijna niet uit, want dat was ook niet zo. Bij haar bezoek aan bejaarden hoorden ze heel veel verhalen, die ze dan weer in haar boeken verwerkte.

Er volgden nog twee boeken door dezelfde uitgever.

Toen ze op leeftijd kwam en helaas begon te dementeren, vond ik in een lade nog vijf manuscripten. Allen op een oude typemachine getypt, doorgehaald en verbeterd, maar verder was er niets mee gedaan. Drie daarvan ben ik in de computer gaan zetten en heb ze de uitgever aangeboden. Die was heel enthousiast. In deze boeken speelde heel veel dingen uit haar eigen leven een rol: de tijd als kindermisje, de oorlog, het verhaal van de hongertocht, maar er is ook heel veel bij verzonnen. De namen van de boeken vermeld ik niet. Als u interesse hebt, mag u me dat laten weten en dan zal ik de titels en haar pseudoniem noemen. Want met die naam heeft ze haar familie om de tuin geleid. Niemand vermoedde dat zij dat was.

Mijn moeder heeft ook een persiflage geschreven over het feit dat een ambtenaar, waarbij ze een paspoort ging aanvragen, vond dat huisvrouwzijn geen beroep was. Dat was tegen haar zere been. Huisvrouw was het meest omvattende beroep dat er maar bestaat, vond zij en zij kon het weten.

Deze persiflage is er eigenlijk de oorzaak van dat ik het bovenstaande ben gaan schrijven. Het is een eerbetoon aan mijn moeder. Hieronder volgt het.

Anneke Nijhof

Voor het loket

"Uw naam?... Uw beroep?"...

"Huisvrouw".

"Dus geen!"

"Geen... géén?"

Húisvrouw...húisvróuw.

Vrouw voor het huis, door het huis!

"Dat is geen beroep?".....

Huisvrouw.... sloof.... zonder beroep?...

Maandagmorgen....

Váder voert zijn beroep uit! (Hij wél)

"Mam, we gaan naar school, waar is het geld voor de melk, voor de Zending?"

"Hier....daaaag!"

Een niet afgeruimde tafel, onafgehaalde bedden.
Rennen!
Lakens, slopen, alles wat los en vast zit in de was.

Machine draait.
Afwassen... stoffen...zuigen... opruimen...
kamer in, kamer uit
trap op... de bel.
Trap af... de melkboer.
Trap op...trap af.
Je blijft er slank bij.

Twaalf uur...

Was aan de lijn, in de zonneschijn
(als je geluk hebt).
"Maaaaam... we zijn thuis. Ik heb honger!"
"Ja.... ik kom!"
Tafeldekken in een sneltreinvaart.
"Handen wassen.... eten".
"Ho, ho, zitten blijven tot we klaar zijn".
Weer een volle aanrecht!
Even zitten...? Een kwartiertje?
Kom nou!

De was is droog. Strijken, bedden opmaken.
Klaar!
Ja, dat had je gedacht.
De bel... de groenteboer, de bakker.

Vier uur...

"Mam... ik heb dorst, is er thee?"
"Ik heb een gat in mijn broek".
"Mijn jurk is smerig".
"Ik ben gevallen...hebt u een pleister?"
"Helpt u me met mijn sommen?"

Nieuwsbrief "De Hoeksteen" jaargang 2
no. 9 – maart 2020

"Mam... mamma... maaaa...!"

Aardappelen schillen, groente schoonmaken
koken, braden.

En dat is dan een maandag als de zon schijnt.
Maar... als het regent?

Zeven uur...

"Naar bed jongens, wassen, tanden poetsen".

Weer een vuile badkamer...

"Hè mamma toe, één verhaaltje".

"Een kleintje dan maar".

Half acht...

Naaimachine op tafel, een lapje stof,
een patroon, knippen, naaien.

Elf uur...

Stoppen!! Kom nou!...

O, die lui op dat Raadhuis.

Duizend poten zou ik moeten hebben.

Duizendpoot zou ik moeten zijn.

En aan alle tentakels een attribuut van mijn beroep.

Een mes, een vork, een pan, een vergiet, een
afwasteil, een kwast.

Zeep, een theedoek. Een naald, een draad,
een vingerhoed, een koffiekkan, een theepot,
boodschappentas, aardappelmand, mesje, een zeem,
een spons, een bezem, een dweil en een stofdoek.

Pleisters, jodium, verband, lakens, slopen en heel veel handdoeken.

Het is teveel om op te noemen.

Oh, ik heb aan duizend poten veel te kort.

Mijn beroep is "duizendpoot met tweeduizend
zwaar beladen tentakels!"

Huisvrouw, sloof.... duizendpoot op twee benen...
Zonder beroep....? Kom nou!

Wie, Wat, Waar?

KERKENRAAD

Praeses/Ouderling:

Fred van den Heuvel, tel. +31 6 295 466 10

E-mail: praeses@iggds.nl of fred@vandenheuvelmail.nl

Vice-praeses/Kerkrentmeester/Ouderling:

Bernhard de Vries, tel. +31 6 83 707 227

E-mail: kerkvoogd@iggds.nl of devriesorange@LIVE.NL

Pastoraat/Ouderling/scriba

Jos Vanhoutte, tel. +34 693 382 961

E-mail: jos.vanhoutte49@gmail.com

Diaconie/Diaken:

Gijs van de Kolk, tel.+31 6 532 95 894

E-mail: diaconie@iggds.nl of gijsvdkolk@ringelbosch.nl

FINANCIEN

Iban Rekeningnr: ES41 2100 6225 1602 0002 1905 - BIC code is CAIXESBB
t.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa en Guardamar. Onze kerk is ingeschreven
in het ANBIregister in Nederland bij de Belastingdienst afd. Buitenland te
Eindhoven onder nummer 825430628, waardoor donaties en giften aan onze
kerk fiscaal aftrekbaar zijn in Nederland.

Adressen

PASTORIE

Urbanizacion Benimar II
Calle Conjunto Gema II no. 4, Vivienda 231
03170-Rojales (Alicante)
Tel. Pastorie/Predikant: (0034) 865 770 841
E-mail: predikant@iggds.nl of predikant.iggds@gmail.com

KERKZAAL

Residential BellaMare,
Calle Austria 11,
Urbanizatie Campomar
03140 Guardamar del Segura



INTERNET

Website: www.iggds.nl
E-mail: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl

Nieuwsbrief "De Hoeksteen" jaargang 2
no. 9 – maart 2020

Copy inzenden: redactie@iggds.nl

BEZOEK ONZE WEBSITE: WWW.IGGDS.NL